

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **I. N.**, zastoupená Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Jaklovecká 1249/18, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. prosince 2020, č. j. MPSV-2020/248231-923, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2021, č. j. 20 Ad 3/2021 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně ani žalovaný **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Petru Miketovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **1573 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala dne 20. 3. 2017 žádost o příspěvek na mobilitu, kterou Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Ostravě (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 22. 7. 2020 zamítl. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Důvodem pro zamítnutí žádosti byla podle obou správních rozhodnutí skutečnost, že žalobkyně nesplnila zákonnou podmínku nároku na požadovaný příspěvek, protože nemá nárok na průkaz označený symbolem „ZTP“ nebo „ZTP/P“.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí Krajský soud v Ostravě v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“) zamítl. Krajský soud uvedl, že mezi zákonné podmínky pro nárok na příspěvek na mobilitu patří mimo jiné existence nároku žadatele o dávku na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ nebo „ZTP/P“ a také přiznání nároku na tento průkaz. Ze správního spisu nevyplývalo, že by ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobkyni na takovýto průkaz označený symbolem „ZTP“

nebo „ZTP/P“ přiznán nárok. Pravomocně jí byl podle obsahu správního spisu přiznán pouze nárok na průkaz „TP“.

[3] Žalobkyně dále v žalobě poukazovala na průkaz označený symbolem „ZTP“, který jí byl vydán úřadem práce dne 24. 3. 2017. I když ze správního spisu podle krajského soudu nebylo zcela zřejmé, na jakém základě se tak stalo, lze podle něj usuzovat, že průkaz byl vydán v souvislosti s prvostupňovým rozhodnutím o přiznání nároku na tento průkaz ze dne 7. 3. 2017, č. j. 241298/17/OT. Ovšem toto rozhodnutí bylo následně rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 4. 2020 změněno a žádost žalobkyně o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením byla zamítnuta. Jestliže byla žádost žalobkyně zamítnuta, neměly podle krajského soudu správní orgány pravomoc posoudit nárok žalobkyně na takový průkaz samy odlišně v řízení o příspěvku na mobilitu a neměly jinou možnost, než její žádost také zamítnout.

[4] Na věci podle krajského soudu nic nemění podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2020, protože krajský soud přezkoumává podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Krajskému soudu přitom není známo, že by rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2020 bylo po vydání napadeného rozhodnutí zrušeno, proto není ani důvod uvažovat o případném mimořádném prolomení shora uvedeného pravidla vyplývajícího z § 75 odst. 1 s. ř. s.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Námitka týkající se nároku na příspěvek na mobilitu z důvodu vydání průkazu se symbolem „ZTP“ lze podřadit pod důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[6] Stěžovatelka namítá, že jestliže je držitelkou průkazu osoby se zdravotním postižením ZTP, pak jí náleží příspěvek na mobilitu. Pouze v případě, že by došlo k zneplatnění uvedeného průkazu, bylo by možné uvažovat o tom, zda, případně za jaké období má žalobkyně nárok na příspěvek na mobilitu. Zneplatnění průkazu v tomto řízení však prokázáno nebylo.

[7] Stěžovatelka má za to, že nebyl náležitě objasněn skutkový stav, na základě kterého krajský soud vydal napadený rozsudek. Krajský soud konstatoval, že není zcela zřejmé, na základě jakého řízení byl stěžovatelce průkaz ZTP vydán, ale že i pokud je skutečně držitelkou takového průkazu, pak napadeným rozhodnutím došlo ke změně prvostupňového rozhodnutí. Jestliže však měl krajský soud pochybnosti o správním řízení, ve kterém byl žalobkyni vydán průkaz ZTP, bylo jeho povinností opatřit důkazy k těmto skutečnostem a teprve po jejich vyhodnocení učinit závěr o opodstatněnosti žaloby. Napadený rozsudek je tak nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasil, že by napadený rozsudek byl nepřesvědčivý, navrhnul kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

pokračování

[10] Podle § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pokud svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (podle usnesení Nejvyššího správního soudu dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[11] Stěžovatelka k otázce přijatelnosti své kasační stížnosti nic netvrdila. Řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčují nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozhodnutí soudu (viz např. rozsudek ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 - 70). Jde proto k tíži stěžovatelky, pokud v kasační stížnosti netvrdí důvody, pro které má být kasační stížnost přijatelná.

[12] K podmínkám pro získání příspěvku na mobilitu podle § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 10. 2018, č. j. 9 Ads 254/2017 - 22 uvedl, že „*toto ustanovení stanovuje celkem 5 podmínek, které musí žadatel kumulativně splnit, a to 1) je starší 1 roku, 2) splňuje podmínky na nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem "ZTP" nebo "ZTP/P", 3) tento průkaz jí byl nebo zpětně bude přiznán podle předpisů účinných od 1. 1. 2014, 4) opakovaně se v kalendářním měsíci za úhradu dopravuje nebo je dopravována a 5) nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. [...] Podmínka 2) a 3) jsou spolu úzce spjaty. Podmínka 2) stanovuje, že je nutné pouze mít nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením, tedy je nutné splňovat hmotněprávní podmínky pro jeho přiznání (viz § 34 odst. 1, 3 a 4 zákona o poskytování dávek) a o tento průkaz požádat (§ 35 odst. 5 zákona o poskytování dávek). V řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se pak naplnění těchto podmínek ověřuje. Pokud je v tomto řízení prokázáno splnění podmínek zpětně k prvnímu dni v měsíci, ve kterém si žadatel o průkaz požádal, je doba nároku na průkaz stanovena podle § 35 odst. 5 zákona o poskytování dávek k tomuto dni. Tímto je splněna i podmínka 3) – přiznání průkazu. V případě splnění všech podmínek vzniká žadateli nárok na příspěvek na mobilitu ze zákona, a to dnem splnění podmínek (§ 14 odst. 1 zákona o poskytování dávek). Dle § 14 odst. 2 zákona o poskytování dávek vzniká nárok na výplatu příspěvku na mobilitu splněním podmínek a podáním žádosti o přiznání dávky.“ V projednávaném případě však stěžovatelce nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP“ nebo „ZTP/P“ přiznán nebyl.*

[13] K nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a aplikaci tohoto kasačního důvodu se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne č. j. 2 As 196/2016 - 123, z něhož vyplývá, že „*aplikace tohoto kasačního důvodu připadá v úvahu výjimečně, není-li z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vůbec patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních bodů. Naopak nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského soudu, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nemůže být založena tím, že odůvodnění krajského soudu je pouze stručné či argumentačně chudé, popř. že krajský soud nevyvracel každý dílčí argument uplatněný účastníky (osobami zúčastněnými na řízení).“ K takovému pochybení v projednávaném případě nedošlo. Odlišný právní názor krajského soudu na posouzení věci nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.*

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou zdejšího soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; nebyl shledán

důvod pro přistoupení k judikатурnímu odklonu; ani nebylo shledáno zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené soudní judikatury či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyšší správní soud tudíž kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, či ze dne 25. 8. 2021, č. j. 1 Azs 119/2021 - 55). Stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak s ohledem na pravidlo uvedené v § 60 odst. 2 s. ř. s. nemá na náhradu nákladů řízení právo.

[16] Krajským soudem v Ostravě byl stěžovatelce ustanoven zástupcem pro řízení o žalobě advokát Mgr. Petr Miketa. Ustanovený advokát je pak oprávněn zastupovat stěžovatele také v řízení o kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 - 117, publikované pod č. 1460/2008 Sb. NSS). Pro určení výše nákladů spojených s tímto zastoupením se použije podle § 35 odst. 2 s. ř. s. vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále jen „advokátní tarif“. Ustanovený zástupce učinil v řízení o kasační stížnosti jeden úkon právní služby, a to podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za tento úkon náleží zástupci odměna, a to ve výši 1000 Kč [§ 9 odst. 2) ve spojení s § 7 bodem 3. advokátního tarifu], zvýšená o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce stěžovatelky doložil, že je plátcem DPH, odměna se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 21 % z částky 1300 Kč, tj. 273 Kč. Ustanovenému zástupci tak náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 1573 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2022

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu